NEWS & VIEWS
FOR A GLOBAL IRANIAN COMMUNITY

www.kayhan.london

گفتگو با عکاس این عکس: «تدریس آنلاین»

kayhan.london/fa/1399/03/12/گفتگو-با-عکاس-این-عکس-تدریس-آنلاین

June 1, 2020

@KayhanLondon
kayhanlondon
kayhanlondon
kayhan_london

فیروزه رمضان‌زاده (+عکس) یکی از تصاویری که در دوران شیوع کُرونا و دوران قرنطینه پس از تعطیلی مراکز آموزشی توجه بسیاری از کاربران ایرانی را در شبکه‌های اجتماعی جلب کرد عکسی به نام «تدریس آنلاین» از ساره ارژم فکر عکاس و استاد زبان انگلیسی ساکن تهران است.



تدریس آنلاین

در این عکس زنی را می‌بینیم که چهره اش پشت به دوربین عکاسی در مقابل کامپیوتر خود مشغول تدریس آنلاین است. این زن مقنعه ای بر سر کرده و در عین حال یک پیراهن کوتاه راحت بدون جوراب یا شلوار به تن دارد: کنتراستی گویا و بدون تعبیر و تفسیر بین بیرون و درون...

این عکس همچنی بار دیگر سانسور و خودسانسوری در ایران را از جمله در مورد زنان یادآوری کرد که یکی از «جلوه‌های ویژه»ی آن در سینماست که بازیگران زن مجبور به رعایت حجاب اسلامی در مقابل دوربین حتی در چاردیواری و اتاق خواب خود هستند.

کیخون @Keykhoon یکی از کاربران توییتر در واکنش به انتشار این عکس نوشته بود: «این عکس تفاوت بین «آزادی» و «شل گرفتن» (چیزی که اصلاح‌طلب‌ها دو دهه به عنوان اصلاحات به مردم انداختند) رو به وضوح نشون میده. آزادی این حق رو از حکومت می‌گیره که حقوق بنیادین فرد رو به دلخواه خودش پایمال کنه، شل گرفتن ولی مستقیما و انحصارا وابسته به «ترحم» یا «مصلحت‌طلبی» حکومته.»

Alireza Taba یکی دیگر از کاربران توییتر در مورد این عکس نوشت: «این عکس از ساره ارژم فکر حکایت ایام کُرونا نیست. حکایت چهل سال گذشته‌ی بسیاری از ما ایرانی‌هاست، هم مرد هم زن.»



ساره ارژم فکر

ساره ارژم فکر در تهران زبان انگلیسی تدریس می‌کند و از سال‌ها پیش زندگی‌اش با عکاسی گره خورده. او این عکس را همراه با دیگر عکس‌هایش در صفحه اینستاگرام خود منتشر می‌کند. اما «تدریس آنلاین» بی‌درنگ توجه کاربران را به خود جلب کرد.

ساره متولد ۱۳۵۴ در تهران و دارای مدرک کارشناسی زبان و ادبیات انگلیسی از دانشگاه آزاد کرج و مدرک کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی از دانشگاه مالایا در کوالالامپور است.

او که در اواخر تابستان سال ۱۳۸۸ به دلیل تحصیلات تکمیلی همسرش به مالزی سفر کرد از چگونگی ورود خود به دنیای عکاسی به کیهان لندن می‌گوید: «در مالزی از تجربه زندگی جدید و آشنایی با آدم‌های جدید در پوست خود نمی‌گنجیدم ولی به دلیل دوری از خانواده و جدا شدن از موقعیت اجتماعی پیشین‌ام، تا ماه‌ها بعد از اقامتم در کوالالامپور تمایلی به کشف محیط بیرون نداشتم و بیشتر روزها به ویژه هنگام غروب روی ایوانی که مشرف به یک خیابان پر رفت و آمد بود می‌نشستم و ماشین‌ها و آدم‌ها را از طبقه بیست و دوم یک ساختمان کندویی در یک منطقه متوسط و پایین‌تر از متوسط جامعه نظاره می‌کردم.»

وی ادامه می‌دهد: «بعد از گذشت یک قرنطینه‌ی طولانی شش ماهه، بالاخره شروع به کشف محیط اطرافم کردم. در آن زمان به دلیل بیماری مادرم به ایران برگشتم. بعد از بازگشت به مالزی، دیگر آن آدم منزوی سابق نبودم و تصمیم به ادامه‌ی تحصیل گرفتم. همزمان با ورود به دانشگاه، دختر چهار ساله‌ام را به مهدکودک فرستادم و با افزایش ارتباطم با محیط بیرون، کشف و شهود من از دنیا، رنگ و بوی جدیدی به خود گرفت. در تمام آن سال‌ها هنگام گشت و گذار در یک کشور جهان سومی بجای لذت بردن، در خود فرو می‌رفتم و به امکانات زندگی مردم آنجا غبطه می‌خوردم؛ پس از مدتی مشغول تدریس شدم و این تجربه برایم بسیار لذت‌بخش بود. در آن زمان همسرم به ایران بازگشت ولی من و دخترم در مالزی ماندیم. او به مدرسه می‌رفت و من مشغول کار بودم و دیگر تمایلی به بازگشت به ایران نداشتم. در آن زمان دوربینی تهیه کردم و بدون اینکه چیزی از دوربین و عکاسی بدانم پشت پنجره همان کندو شروع کردم به عکاسی از غروب.»

ساره ارژم فکر توضیح می‌دهد: «آن روزها فکر می‌کردم که عکاسی یعنی ثبت غروب و بعدها که میان ماندن و رفتن مردد بودم عکسی از احساسات قطعی آن لحظه گرفتم و در فیس‌بوکم منتشر کردم که مورد تشویق یکی از آشنایان عکاسم قرار گرفتم. بعد از برگشت به تهران حدود یک سال و نیم دوربین را کنار گذاشتم ولی بعد از بهتر شدن شرایط، با فعالیت در فضای مجازی بطور خودآموز شروع به یادگیری جدی عکاسی کردم.»



WordPress Image Scroller Plugin





ساره، به گفته‌ی خودش، برای تفریح عکاسی نمی‌کند؛ زنان و کودکان در آثار او حضور پر رنگی دارند و موضوع زنان و محدودیت‌های آنها در جامعه امروز ایران جزو دلمشغولی‌های او به شمار می‌رود: «موضوع

زنان و محدودیت‌های انان در جامعه امروز برایم بسیار اهمیت دارد و در تبت‌هایم سعی دارم این مهم را به





چالش بکشم. در عکس «تدریس آنلاین» نیز به گوشه‌ای از این موضوع پرداخته‌ام. از عکاسی و از اینکه



ذهن‌ام همواره درگیر محیط پیرامونم هست لذت می‌برم و سعی می‌کنم عکس‌هایی خلق کنم که زاییده‌ی ذهن خودم باشند.»

ساره ارژم فکر در مورد ایده‌ی عکس «تدریس آنلاین» می‌گوید: «می‌خواستم یکسری تناقضاتی را که زنان آموزگار و استاد این روزها با آن درگیر هستند با عکس‌ام بیان کنم و دریافت و تأویل آن را به مخاطبان این عکس واگذار کردم.»

در بسیاری از عکس‌های این عکاس ذهن‌گرا، آثاری مستند و مردم‌نگارانه همراه با ظرفیت‌های هنری دیده می‌شود، اما خودش می‌گوید: «آثار عکاسان مستند اجتماعی و خیابانی را در صفحات مجازی دنبال می‌کنم و در این راه بسیار خوشبختم که اساتید خوبی عکس‌هایم را از ابتدا دیدند و در این مسیر راهنمایم بودند و من همواره قدردان آنها خواهم بود. در اینجا باید به کارگروه نقد عکس به مدیریت آقای نصیرزاده و همچنین آقایان آرش شادمند، حمید بهنام فر و سیاوش اجلالی، اساتیدی که همواره مشوق من بودند نیز اشاره کنم.»

او در مورد عکاسی مستند خیابانی معتقد است: «یکسری تغییرات اساسی در روند عکاسی مستند و خیابانی ایجاد شده؛ عکاسی از بسیاری از سوژه‌ها سخت و غیرممکن شده ولی سوژه‌های جدید و ایده‌های جدید نیز برای عکاسی به وجود آمده؛ چون عکاسی قائم به انسان است پس تا انسان هست، عکاسی هم هست.»

داشته‌های ساره از تجهیزات عکاسی، یک دوربین دی‌اس‌ال آر کانن ۶۵۰دی است و همچنین با دوربین موبایل‌اش به عکاسی خیابانی می‌پردازد. او در ادامه می‌گوید: «دو تا از عکس‌هایم سال گذشته در نمایشگاهی در تهران انتخاب و به نمایش گذاشته شد.»

او در مورد برنامه‌های آینده‌اش در حوزه عکاسی علاقمند است به عنوان یک فعال در حوزه حقوق زنان فعالیت کند: «در این راه تمام تلاش‌ام را به کار می‌بندم. عکس‌های آینده‌ام نیز حتما در همین مسیر و با هدف بیان مشکلات و نیازهای زنان خواهد بود.»